Göteborg den 3 okt. 1945.

Till
Svenska Esperatoförbundet, Tegelbacken, Stockholm,
Ernfrid Malmgren, Heleneborgsgatan 6, "
Jan Strönne, Amiralsgatan 36, Malmö

Sune Ahlm, Pontonjärgatan 33-III, Stockholm,
Lennart Åberg, Box 16, Skövde,
Bengt Skantz, Västmannagatan 91, Stockholm,
Eva Julin, Nytorgsgatan 15-IV ög, Stockholm Sö,
Sven Alexandersson, Jakobsbergsgatan 20 B, Västerås.

Angående förslag om veckotidning för SEF.

Jag vet inte, om det är meningen, att jag skall blanda mig i denna diskussion, eller om jag skall invänta SEF:s förslag i frågan, men skäl synes tala för att jag deltar i diskussionen.

Som jag tidigare meddelat Strönne, Malmgren och Salex ställer jag mig principiellt positiv till förslaget om att bli redaktör för en föreslagen veckotidning (Det är ju ursprungligen mitt förslag och mitt intresse starkt.)

Kostnaderna kommer sannolikt att överstiga de 500-600 kronor, som Salex räknar med, om SEF skall betala allt. Det är en felsyn att tro, att en tidnings kostnader består bara i pappers och stencilkostnader. Jag talar av erfarenhet. Men abonnemangen bör kunna täcka en del.

Informationsbladet bör icke ersätta Espero. Denna tidning bör i stället, som Åberg säger, göras mera "ren", utges helt på esperanto och skaffa sig en internationell syftning. Den förefaller mig vara en av de prydligare esperantotidningarna efter Literatura Mondos död.

Salex' förslag till uppdelning av innehållet är precis i linje med vad jag tänkt mig. Men man behöver inte sätta ut de nämnda rubrikerna i tidningen, utan endast ha uppdelningen som rättesnöre vid redigeringen.

Pressinformation kan givetvis (och bör kanske) bifogas, men detta innebär strängt taget endast en merkostnad, ty Pressinformation utgår ju huvudsakligen direkt till tidningarna, och dessa kan inte tillställas den tillämnade tidningen.

Så mycket som möjligt av SEF:s cirkulär o. d. bör åtfölja (= utgöra ) tidningen.

Språket kan vara svenska eller esperanto, med tendens mot esperanto. (Nyheter etc skall ju läsas även utomlands).

Vad som inte, enligt Strönne, får hindras, kom inte med på mitt exemplar av hans brev.

Informationsbladet bör så vitt möjligt utkomma varje vecka. Några "brådskande" meddelanden bör helst inte förekomma, ty enligt lagen om den maximala djäkligheten kan dessa "brådskande" (= inte i tid planlagda) meddelanden antas komma, just då de, som skall expediera dem, har som mest att göra. Att i enlighet med Strönnes förslag låta informationsbladet utkomma varannan vecka, är en nödhjälp.

Att ormig-duplicera nyheterna kan gå under normala förhållanden, men jag har nu fått så underhaltiga färgblad till ormig, att ett tillräckligt antal snygga kopior

inte går att ta.

På grund av åtagna förpliktelser måste jag fästa som villkor för ett eventuellt redaktörsskap, att Tutlanda Matrikulo får åtfölja tidningen. Att dessutom diskussionsspalt och språkspalt, närmast svar på insända språkliga spörsmål, bör förekomma, anser jag viktigt.

Strönnes förutsättning för att jag skulle få äran förestå dupliceringen av SEF-tidningen, nämligen att jag skulle tillåtaandra esperantister att delta i arbetet, ställer ju hela problemet fullständigt på huvudet. Snarare gäller det väl att kunna anskaffa pålitliga och villiga medhjälpare. Om förslaget går till verkställighet, så kommer vi dock här i Göteborg att göra vissa försök, ty jag är inte ensam om att vilja ha en veckotidning. Jag har också möjlighet att få disponera särskild lokal för ändamålet.

Huruvida SEF-spalten i Espero skall bort eller inte, vill jag inte yttra mig om. Men utlandet vill förstås ha nyheterna så snabbt som möjligt, och därför vore det skäl att låta dem inflyta i veckoorganet.

Beträffande ansvarighetsproblemet ställer jag mig litet undrande till Strönnes förslag. Om sekreteraren i Stockholm skall tillspörjas om varje artikel, som skall införas, så vore det väl enklare att vända sig till en dupliceringsbyrå i Stockholm för att få ut tidningen. Om jag skall kunna ägna uppgiften något intresse, så måste plats beredas för ett personligt redaktörsskap. Arbetar f. ö redaktrisen för Svenska Esperantotidningen på de av Strönne föreslagna villkoren? Jag föreslår på den punkten ett "gentlemens' agreemante" mellan sekreteraren, red. av ESpero och mig. Att det är självklart, att sekreteraren skall få in allt önskat i tidningen, behöver väl inte framhållas. I övrigt torde det vara lämpligt att låta omständigheterna avgöra, hur man skall förfara.

Jag framlägger fortfarande mitt förslag om en överenskommelse med Letero att SEF får disponera ett visst utrymme där pr nummer, och att Letero tillställes uppgivna adresser. Då skall jag erbjuda mig att sälja denna tidning för 12 öre pr ex. Det är det billigaste, enklaste och effektivaste sättet.

Om det blir SEF:s egen tidning, så föreslår jag, att vi letar reda på ett mera artskiljande namn än INFORMOJ eller KOMUNIKOJ, som som namn betraktade är ganska färglösa. ESTO, VEKO och LETERO erbjuder ju andra möjligheter till att vid sig knyta ett ideinnehåll. Redan Informilo är bättre, men varför Interna?. En så farlig begränsning bör vi inte ålägga oss.

Jag emotser SEF,s någorlunda snabba beslut i frågan, ty om det inte blir någon veckotidning, så kommer jag nog att ägna mina krafter åt andra esperantouppgifter, som jag vill ta i tu med.

Samideane via
Oskar Svantesson
Fågelfängaregatan 20
G ö t e b o r g